کِتابِ مَلاکی نَبی

پیشگُفتار

دَ امزی کِتاب مَلاکی نَبی قَومِ اِسرائیل ره تشوِیق مُونه که دَ عهد خُو قد خُدا وفادار بُمنه و اُو ره قد ترس-و-اِحترام عِبادت کُنه، چُون مردُمی که از بابُل پس اَمدُد و خانِه خُدا ره آباد کدُد، تَن-پروَر، فاسِد و نااِطاعَت بُود.

مَوضوع‌های مُهِمِ امزی کِتاب اینیا

اَسته:

فهرِستِ عِنوانها

مُحَبَتِ خُداوند بَلدِه اِسرائیل (فصلِ ۱ آیِه ۲)

قُربانی‌های ناقبُول (۱:۶)

اخطار بَلدِه پیشوایو (۲:۱)

خیانَتِ یهُودا (۲:۱۰)

ظهُورِ مَولا بَلدِه تصفیه (۳:۱)

خُدا بازی دَده نَمُوشه (۸:۳)

اَجرِ کسای که از خُداوند ترس دَره (۳:۱۲)

روزِ بُزُرگِ خُداوند (۱:۴)

۱ ① وَحی: کلامِ خُداوند بَلدِه اِسرائیل دَ وسِیلِه مَلاکی.

مُحَبَتِ خُداوند بَلدِه اِسرائیل

② خُداوند مُوگیه: "ما شُمو ره

مُحَبَت کدیم. "لیکِن شُمو مُوگِید:
"چی رقم مو ره مُحَبَت کدے؟" خُداوند
مُوگیه: "آیا عیسَو بِرارِ یعقُوب
نِیَسته؟ ولے ما یعقُوب ره مُحَبَت کدُم
[۳] و از عیسَو بَدبُر شُدُم؛ ما
کوهِستونِ ازُو ره بیرو کدُم و میراثِ
ازُو ره یگ بیابو بَلدِه شغالها جور
کدُم." [۴] اگه اِدوم مُوگیه، "مو
تِیتپَرَک شُدے، ولے پس اَمَده خرابه‌ها
ره دُوباره آباد مُونی،" خُداوندِ لَشکرها
اینی رقم مُوگیه: "شاید اُونا آباد کُنه،
لیکِن ما چَپه مُونُم؛ اُونا سرزمِینِ

شرارَت و قَومی که غَضَبِ خُداوند تا
اَبَد دَ بَلِه ازوا قرار دَره گُفته مُوشه.“
۵ چِیمای خودون شُمو اِی ره مِینگره
و شُمو مُوگِید: ”خُداوند بُزُرگ اَسته،
حتیٰ بُرو از سرحدای اِسرائیل!“

قُربانی‌های ناقبُول

۶ خُداوندِ لَشکرها دَز شُمو
مُوگیه، ”یگ باچه دَ آتِه خُو اِحترام
مُونه و غُلاما دَ بادار خُو. اگه ما آتِه
شُمو اَستُم، پس اِحترام مه کُجا اَسته؟
و اگه ما بادار شُمو اَستُم، عِزَت مه

کُجا اَسته؟ اَی پیشوایونی که نام مَره خار-و-حقِیر حِساب مُونِید و مُوگِید، ʻچی رقم مو نام تُو ره خار-و-حَقِیر حِساب کدے؟ʼ ⑦ شُمو دَ وسِیلِه تقدِیم کدونِ خوراکِ نَجِس دَ بَلِه قُربانگاهِ مه نام مَره خار-و-حَقِیر کدید. امچُنان شُمو مُوگِید، ʻچی رقم مو تُو ره بےحُرمَت کدے؟ʼ دَ وسِیلِه ازی که مُوگِید، ʻقُربانگاهِ خُداوند یگ چِیزِ خار-و-حَقِیر اَسته.ʼ ⑧ وختِیکه شُمو حَیوانای کور ره بَلدِه قُربانی تقدِیم مُونِید، آیا کارِ غَلَط نِییه؟ یا غَیتِیکه

شُمو حَیوانای لَنگ و ناجور ره تقدِیم
مُونِید، آیا کارِ غَلَط نِییه؟ اُو ره دَ والی
خُو تقدِیم کنِید و بِنگرِید که آیا اُو از
شُمو خوش مُوشه و شُمو ره دَ حُضُور
خُو قبُول مُونه؟ "اِی ره خُداوندِ
لَشکرها مُوگیه. ۹ بورِید، لُطف-و-
مِهربانی خُدا ره طلب کنِید تا اُو شاید
دَ بَلِه مو رَحم کُنه. لیکِن خُداوندِ
لَشکرها مُوگیه: "آیا قد امی رقم
هدیه‌ها که دَ دِستای شُمو اَسته دَز شُمو
لُطف-و-مِهربانی کنُم؟"

۱۰ خُداوندِ لَشکرها مُوگیه:

"کشکِه یَگو نفر از مینکل شُمو
درگه‌های خانِه خُدا ره بسته کُنه تا دَ
بَلِه قُربانگاهِ مه بےفایده آتِش دَر نَدِید!
ما از شُمو هیچ راضی نِیَستُم و هیچ
هدیه ره از دِست شُمو قبُول نَمُونُم. ۱۱
چُون از بُر شُدونِ آفتَو تا شِشتون شی
نام مه دَ مینکلِ مِلَّت‌ها بُزُرگ اَسته و
دَ هر جای بُخورِ خوشبُوی و هدیِه پاک
دَ نام مه تقدِیم مُوشه، چُون نام مه دَ
مینکلِ مِلَّت‌ها بُزُرگ اَسته." اِی ره
خُداوند مُوگیه.

۱۲ "لیکِن شُمو اُو ره بےحُرمَت

مُونِید وختِیکه مُوگِید، ‘قُربانگاهِ
خُداوند نَجِس اَسته و ثَمرِ قُربانگاه،
یعنی خوراک شی یگ چِیزِ بےاَرزِش.’
۱۳ و ام مُوگِید، ‘چی یگ کارِ خسته-
کُن اَسته اِی!’ و دماغ خُو ره ازُو تاو
مِیدِید. ”اِی ره خُداوندِ لَشکرها مُوگیه.
”شُمو چِیزی ره میرِید که دَ زور گِرِفته
شُده یا لَنگ و یا ناجور اَسته، امی رقم
چِیزا ره شُمو دَ عِنوانِ هدیِه خُو میرِید!
آیا ما اُونا ره از دِست شُمو قبُول
کنُم؟“ اِی ره خُداوند مُوگیه. ۱۴
”لعنت دَمزُو فِریبکار که حَیوانِ نَر دَ

رَمِه خُو دَره و نَذر مُونه، ولے دَ جای شی حَیوانِ عَیبی ره دَ خُداوند قُربانی مُونه. ما پادشاهِ بُزُرگ اَستُم و نام مه دَ مینکلِ مِلَّت‌ها قد ترس-و-اِحترام گِرِفته مُوشه. "اِی ره خُداوندِ لَشکرها مُوگیه.

اخطار بَلدِه پیشوایو

۲ ① "و آلی اَی پیشوایو، اِی حُکم بَلدِه ازشُمو اَسته. ② اگه شُمو حُکم مَره گوش نَگِیرِید و دَ دِل خُو جای نَدِید تا نام مَره حُرمَت کُنِید، ما دَ بَلِه شُمو لعنت رَیی مُونُم و بَرکت‌های شُمو

ره دَ لعنت تَبدِیل مُوکنُم. دَ حقِیقت، ما
اُونا ره گاه دَ لعنت تبدِیل کدیم، چراکه
شُمو حُکم ره دَ دِل خُو جای
نَدَدِید. "اِی ره خُداوندِ لَشکرها مُوگیه.
۳ "اینه، ما اَولادِه شُمو ره سرزَنِش
مُونُم و دَ رُوی‌های شُمو سرگی باد
مُوکنُم، سرگِینِ قُربانی‌های عِیدهای
شُمو ره؛ و شُمو قد امزُو سرگِینا قتی
بُرده مُوشِید. ۴ اوخته شُمو مِیدَنِید
که ما اِی حُکم ره دَز شُمو رَیی کدیم تا
عهد مه قد طایفِه لاوی باقی
بُمَنه." اِی ره خُداوندِ لَشکرها مُوگیه.

⑤ "عهد مه قد ازُو عهدِ زِندگی و سلامَتی بُود و ما اُونا ره دَزُو دَدُم تا ترس-و-اِحترام مه دَ دِلِ ازُو بَشه؛ واقِعاً، ترس-و-اِحترام مه دَ دِلِ ازُو بُود و اُو از نام مه بِیم مُوکد. ⑥ شریعتِ حق دَ دانِ ازُو بُود و هیچ شرارَت دَ لَبای شی پَیدا نَمُوشُد. اُو قد ازمه صادِقانه و دَ راستی رفتار کد و غَدر کسا ره از راهِ گُناه پس تاو دَد. ⑦ چُون لَبای پیشوا باید عِلم ره نِگاه کُنه و مردُم از دان شی هِدایت طلب کُنه، چراکه اُو رسُولِ خُداوندِ لَشکرها اَسته.

۸ لیکِن شُمو از راه بُر شُدید و باعِث
شُدید که غَدر کسا دَ وسِیلِه هِدایت
شُمو گُمراه شُنه؛ شُمو عهدِ لاوی ره
فاسِد کدید. "اِی ره خُداوندِ لَشکرها
۹ مُوگیه. "پس ما ام شُمو ره دَ
پیشِ تمامِ قَوم خار و حَقِیر مُونُم، چُون
شُمو راه‌های مَره نِگاه نَکدِید، بَلکِه دَ
اِجرای شریعت طرفداری کدِید."

خیانَتِ یهُودا

۱۰ آیا پگ مو یگ آته نَدَری؟ آیا

یگ خُدا مو ره خَلق نَکده؟ پس چرا مو
دَ یگدِیگِه خُو خیانَت مُونی و عهدِ
بابه‌کَلونای خُو ره بےحُرمَت مُوکُنی؟
(۱۱) یهُودا خیانَتکار شُده و مُرتکِبِ
رفتارِ نفرَت‌انگیز دَ اِسرائیل و دَ
اورُشَلیم شُده؛ اَرے، مَردای یهُودا
جایگاهِ مُقَدَّسِ خُداوند ره که خُداوند اُو
ره دوست دَره بےحُرمَت کده، چُون اُونا
قد دُخترونی که پَیرَو خُدای بیگَنه اَسته
توی کده. (۱۲) کشکِه خُداوند هر کسی
ره که امی کار ره کده از خَیمه‌های
یعقُوب نابُود کُنه، هر کسی که بَشه،

حتیٰ اگه بَلدِه خُداوندِ لَشکرها هدیه بیره.

۱۳ و اینی ره ام شُمو انجام مِیدِید: شُمو قُربانگاهِ خُداوند ره قد آودِیده‌ها و قد چخرا و ناله مُوپوشَنِید، چراکه اُو هدیِه شُمو ره دِیگه تَی نظر خُو نَمیره و قد خوشی اُو ره از دِست شُمو قبُول نَمُونه. ۱۴ شُمو مُوگِید: "چرا نَمُوکُنه؟" بخاطری که خُداوند دَ بَینِ ازتُو و خاتُونِ دَورونِ جوانی تُو شاهِد بُود و تُو دَزُو خیانَت کدے، باوجُودِ که اُو دَ وسِیلِه عهد همسر و

خاتُون تُو اَسته.

۱۵ آیا خُدا شُمو ره یگ جور
نَکد؟ جِسم و روحِ شُمو ازُو اَسته. و
خُدای یگانه چی میخایه؟ اَولادِه
باخُدا. پس از روح‌های خُو حِفاظَت
کُنِید و هیچ کس ره نَیلِید که دَ خاتُونِ
دَورونِ جوانی خُو خیانَت کُنه. ۱۶
چُون خُداوند، خُدای اِسرائیل مُوگیه:
"ما از طلاق نفرَت دَرُم؛ کسی که اِی
کار ره مُوکُنه، اُو ظُلم ره رقمِ کالای
خُو مُوپوشه." اِی ره خُداوندِ لَشکرها
مُوگیه. بسم مُوگیُم که از روح‌های خُو

حِفاظَت کُنِید و خیانَتکار نَبَشِید.

⑰ شُمو خُداوند ره قد توره‌های خُو مَنده کدید و هنوز ام مُوگِید: "چی رقم مو مَنده کدے؟" دَ وسِیلِه گُفتونِ "تمامِ کسای که کارِ بَد مُونه دَ نظرِ خُداوند خُوب اَسته و اُو ازوا راضی یَه" و دَ وسِیلِه پُرسان کدونِ "کُجا اَسته خُدای که قضاوَت کُنه؟"

ظهُورِ مَولا بَلدِه تصفیه

۳ ① خُداوندِ لَشکرها مُوگیه:

"اینه، ما رسُول خُو ره رَیی مُونُم تا راه ره پیشِ رُوی مه آماده کُنه. مَولای ره که شُمو طلب مُونید بےبلغه دَ خانِه خُو میبه و امُو رسُولِ عهد که شُمو از دِیدار شی خوشحال مُوشِید، حتماً میبه. (۲) لیکِن کِی مِیتَنه روزِ اَمَدونِ ازُو ره تَحَمُل کُنه و کِی مِیتَنه دَ غَیتِ ظهُورِ ازُو ایسته شُنه؟ چراکه اُو رقمِ آتِشِ تصفیه‌گَر و رقمِ صابُونِ کالاشوی‌ها اَسته. (۳) اُو رقمِ یگ تصفیه‌گَر و رقمِ یگ پاک کُنِندِه نُقره مِیشِینه و اَولادِه لاوی ره پاک مُونه و

اُونا ره رقمِ طِلّا و نُقره تصفیه مُوکُنه تا اُونا هدیه‌ها ره قد نِیَتِ پاک دَ خُداوند تقدِیم کُنه. ۴ اوخته هدیِه یهُودا و اورُشَلیم بَلدِه خُداوند رقمِ روزای قدِیم و سال‌های سابِق خوشایَند مُوشه.

۵ اَرے، ما بَلدِه قضاوَت نزدِیک شُمو میِیُم و دِستی دَ ضِدِ جادُوگرا و زِناکارا و دَ ضِدِ کسای که قَسمِ دروغ مُوخوره شاهِدی مِیدیُم؛ امچُنان دَ ضِدِ کسای که دَ بَلِه مُزدُورکارا دَ بارِه مُزد شی و دَ بَلِه خاتُونوی بیوه و یَتِیما ظُلم مُونه و دَ ضِدِ کسای که بیگَنه ره از

حق شی محرُوم مُونه و از مه
نَمِیترسه. "اِی ره خُداوندِ لَشکرها
مُوگیه.

⑥ "ازی که ما خُداوند، تغِییر
ناپذِیر اَستُم، امزی خاطر شُمو، اَی
اَولادِه یعقُوب نابُود نَشُدید. ⑦ شُمو
از روزای بابه‌کَلونای خُو تا آلی ره از
احکام مه سرپیچی کدید و اُونا ره دَ
جای نَوُردید. سُون ازمه پس بِیید و ما
ام سُون ازشُمو پس میِیُم. "اِی ره
خُداوندِ لَشکرها مُوگیه.

"لیکِن شُمو مُوگِید: 'چی رقم مو پس بیی؟'"

خُدا بازی دَده نَمُوشه

⑧ "آیا اِنسان خُدا ره بازی مِیدیه؟ ولے شُمو مَره بازی مِیدِید! و هنوز ام مُوگِید، 'چی رقم مو تُو ره بازی مِیدی؟' دَه یگ‌ها و هدیه‌های شُمو ناقِص بُوده! ⑨ شُمو سخت لعنت شُدید، چراکه شُمو مَره بازی مِیدِید، پگِ مِلَّت شُمو امی کار ره

مُونه! ⑩ تمامِ دَه یگ‌ها ره دَ
دَی‌خانه‌ها بیرِید تا دَ خانِه مه خوراک
بَشه و دَ امزی رقم مَره اِمتِحان کُنِید و
بِنگرِید که چی رقم کِلکِینای آسمو ره
بَلدِه شُمو واز مُونُم و چی رقم بَرکت
پِرَیمو بَلدِه شُمو مِیریزَنُم، دَ اندازِه که دَ
دَی‌خانه‌ها دِیگه جای نَمَنه. "اِی ره
خُداوندِ لَشکرها مُوگیه. ⑪ "ما مور-
و-مَلَخ ره از خاطرِ ازشُمو مَنِع مُونُم تا
حاصِلِ زمِین شُمو ره از بَین نَبَره و
تاکِ انگُور شُمو دَ باغ بےثَمر
نَشُنه. "اِی ره خُداوندِ لَشکرها مُوگیه.

۱۲ "اوختِه تمامِ مِلَّتها شُمو ره قَومِ
خوشبَخت کُوی مُونه، چُون شُمو یگ
سرزمِینِ خوشحال مُوشِید." اِی ره
خُداوندِ لَشکرها مُوگیه.

۱۳ خُداوند مُوگیه: "شُمو دَ
خِلاف مه تورای سخت گُفتید، ولے
هنوز ام مُوگِید، 'مو دَ ضِد تُو چی
گُفتے؟' ۱۴ شُمو گُفتید، 'بےفایده
اَسته که خُداوند ره عِبادت-و-خِدمت
کُنی.' و ام مُوگِید، 'چی فایده دَره که
احکامِ ازُو ره دَ جای بیری و رقمِ

ماتَم‌دارا دَ حُضُورِ خُداوندِ لَشکرها
بوری؟ ۱۵ آلی مو آدمای کِبری-و-
مغرُور ره خوشبَخت مُوگی؛ بَدکارا نَه
تنها کامیاب اَسته، بَلکِه وختی خُدا ره
اِمتِحان مُونه ام خلاصی پَیدا مُونه.»

اَجرِ کسای که از خُداوند ترس دَره

۱۶ اوخته کسای که از خُداوند
ترس دَشت قد یگدِیگِه خُو توره گُفت و
خُداوند گوش گِرِفته شِنِید و کِتابِ

یادگاری دَ حُضُور شی دَ یادِ کسای که از خُداوند ترس دَشت و نامِ ازُو ره اِحترام مُوکد نوِشته شُد.

(۱۷) خُداوندِ لَشکرها مُوگیه: "دَ روزی که ما تعیِین کدیم اُونا مُلکیَتِ خاص مه مُوشه و ما از مجازاتِ ازوا تیر مُوشُم، رقمِیکه یگ آدم از مجازاتِ باچِه خُو تیر مُوشه، از مجازاتِ باچِه که خِدمتِ ازُو ره مُونه. (۱۸) اوخته شُمو بسم بَینِ عادِلا و شرِیرو و بَینِ کسی که خُدا ره عِبادت-و-خِدمت مُونه و کسی که اُو ره عِبادت-و-خِدمت

نَمُونه فرق مِینگرِید.“

روزِ بُزُرگِ خُداوند

۴ ① “چُون اینه، روزی میِیه که رقمِ تنُور داغ اَسته و پگِ آدمای کِبری-و-مغرُور و تمامِ بَدکارا رقمِ کاه مُوشه؛ امُو روز که میِیه اُونا ره دَ اندازِه مُوسوزَنه که دَزوا نَه رِیشه میله و نَه شاخچه. “اِی ره خُداوندِ لَشکرها مُوگیه. ② “لیکِن بَلدِه شُمو کسای که از نام مه ترس دَرِید آفتَوِ عدالت بُر مُوشه و دَ بالهای ازُو شفا اَسته. شُمو

رقمِ گوسَله‌های جای‌بَند که ایله مُوشه
جَست-و-خیز مُونِید ۳ و شرِیرو ره
پایمال مُونِید، چُون دَ روزی که ما
تعیِین کدیم اُونا رقمِ خکِشتر دَ تَی
پای‌های شُمو مُوشه. "اِی ره خُداوندِ
لَشکرها مُوگیه.

۴ "شریعتِ خِدمتکار مه مُوسیٰ
ره قد احکام و دستُورای که ما بَلدِه
پگِ اِسرائیل دَ حوریب دَزُو اَمر کدُم دَ
یاد خُو دَشته بَشِید.

۵ اینه، ما ایلیای نَبی ره پیش از

رَسِیدونِ روزِ بُزُرگ و ترسناکِ خُداوند
دَ پیش شُمو رَیی مُونُم. ۶ اُو دِلهای
آتهگو ره سُون بچکِیچای شی مُوبره و
دِلهای بچکِیچا ره سُون آتهگونِ ازوا؛
اگه اُوطور نَشُنه ما میِیُم و اِی سرزمی
ره مِیزَنُم که کامِلاً نابُود شُنه.“

سوال دارید؟ +1 807.700.6090
afghanbibles.org © آزرگي